

her, naar vi tage Hensyn til en fuldstændig Station med Baad og Raketapparat. — Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa dels at forøge de bestaaende Stationer, respektive med Raketapparater og Baade, dels paa at oprette nye. Det er en Selvfølge, at i det Mindste Størstedelen af Thingets Medlemmer, der ikke er stedlig kjendt, ikke kan have nogen bestemt Mening om, hvor vidt der netop paa de Steder, der foreslaas, skal oprettes nye Stationer eller finde Udvidelser Sted. Vi maa i den Henseende stole paa, at de Mænd, der hele Livet igjennem have været beskæftigede med Spørgsmaalet, have set rigtig, men vi have dog til vor Veiledning det, at der til enhver Udvidelse eller ny Oprettelse, som foreslaas, er knyttet nøie angivne statistiske Data, der staa i Overensstemmelse med de Kjendsgjerninger, som tidligere have dannet Udgangspunktet for Oprettelsen af Stationer. Skulde der imidlertid blandt de enkelte Medlemmer, der have et ganske særligt Kjendskab til de Steder, hvor nye Stationer ere foreslaaet oprettede, fremkomme særlige Dvsfer, er jeg overbevist om, at ærede Medlemmer med stor Fornoielse ville slutte sig til en Tilføielse til Forslaget i denne Retning. Jeg kan altsaa ikke Andet end fra mit Standpunkt anbefale Thinget at behandle dette Lovforslag med samme Velvillie, hvormed det har behandlet alle tidligere Lovforslag af samme Bestaaffenhed, og jeg kan ikke undlade ved denne Leilighed at minde om, at da vi for 4 Aar siden havde et tilsvarende Tillæg til Redningsloven for, da var det under Forhold, hvor der ikke var den bedste Overensstemmelse mellem de forskjellige Grupper og Partier i Thingene, men desuagtet erkjendte man fra alle Sider, at Sagen havde en saa særegen alvorlig Betydning, at man overfor dette Spørgsmaal lod alle Særhensyn ude. Man erindrede, at Redningsvæsenet er ikke alene en Institution, der væerner om selve Landets Indbyggere, men en Institution, der overhovedet væerner om alle Søfarende, af hvilken Nation de end ere, altsaa er en Institution af international Karakter, og at dette medfører, at enhver civiliseret Nation, der har Rysstrænkninger, har en Gjengjældelsesforpligtelse overfor andre Nationer, der fremme deres Redningsvæsen; og naar vi se, at der rundt om, baade i Europa og Amerika, overalt, hvor Lande behøves af civiliserede Folk, Aar for Aar gjøres Fremstrid i at værne om alle Søfarende, altsaa ogsaa de danske, er det en ligefrem Selvfølge, at vi have en Pligt til at vise Gjengjæld ved at søge at værne om Fremmede. Erkjendelsen heraf har jo som sagt altid viist sig, og sær-

lig smukt viste den sig for 4 Aar siden, da de Herrer paa den anden Side, som i andre Henseender ere uenige med denne Side, ikke blot gav Regjeringens Forslag deres fulde Tilslutning, men ogsaa gave særlig værdifulde Bidrag til, at Loven fik den Udvidelse, at flere Stationer andetsteds oprettedes, og at der tillige gaves Understøttelse til de under Redningsforsøg Omkomnes Efterladte og til dem, som kom til Skade ved Redningsforsøg. Denne Forbedring af de Omhandlede Aaar, der for 4 Aar siden fremkom, skyldes altsaa for en stor Del de Medlemmer, der ellers ikke i Rigsdagen arbeide sammen med os. De toge for en stor Del Initiativet dertil, og derfor skylder man dem Tak; men til denne Tak maa føies en Forhaabning om, at de ogsaa nu ville sige: „Her gjælder det om en Sag, hvor Maalet er at værne om Mennesker, for at de ikke skulle omkomme under næsten utænelige Videlser, her ere vi inde paa et Omraade, hvor vi sige: „Lad Politiken hvile!“

Judenrigsministeren (Sugerslev):

Jeg tror, at jeg allerede, da jeg havde den Ære at fremsætte Lovforslaget, accentuerede, at jeg ansaa det for min Skyldighed at fremlægge et Lovforslag af denne Bestaaffenhed, naar jeg først var bleven opmærksom paa, at der var Mangler at afhjælpe og Tilføielse at gjøre. Om Administrationen har været absolut heldig med Hensyn til det her foreslaaede, skal jeg selvfølgelig ikke paa staa saa absolut, at jeg ikke skulde være villig til at tage under Overveielse de Udvidelser og Endringer, man maatte ønske. Det følger af sig selv, at jeg personlig end mindre end den sidste ærede Taler kan regnes for sagkyndig, men jeg skal dog tillade mig at sige, at efter de Oplysninger og Forslag, der have foreligget Indenrigsministeriet, har jeg troet, at dette Lovforslag i det Hele indeholder det, man i Dieblisset nærmest maa have Opmærksomheden henvendt paa, i hvert Fald paa en saadan Maade, at man søgte at faae en Lov i saa Henseende gennemført. Ærede Medlemmer ville for temmelig nylig have modtaget Beretning om Redningsvæsenet og ville have set, at dets Virksomhed har været temmelig betydelig i de forløbne 32 Aar og ogsaa i afvigte Aar, idet der er reddet 309 Menneskeliv. Det er altsaa et stort Gode, som Staten her har indstiftet lige overfor de ulykkelige Søfarende, som ere udsatte for at slaas i Vand paa vore Ryster og der lide Døden. Det er en Selvfølge, at dette Lovforslag har en international Karakter, forsaavidt det vil væerge ikke blot vore egne Søfolk, men ogsaa Udlandets,